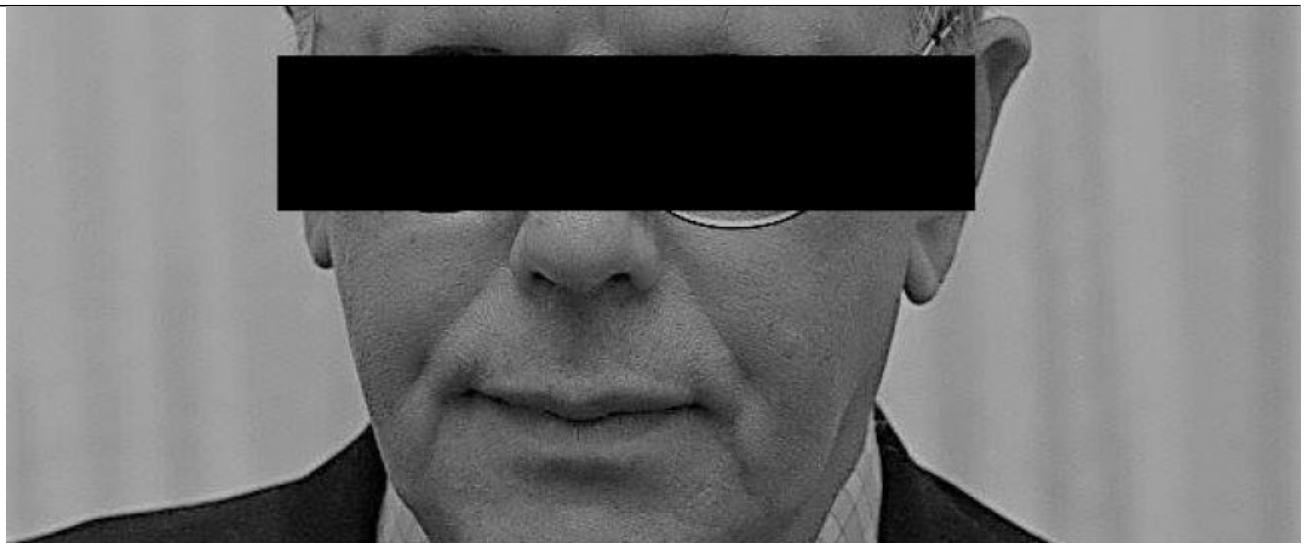

Titkos életek

2018 július 31. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Micsoda aljas világ volt az, ahol barátkoztál, kezet fogtál olyan emberekkel, akik aztán jelentettek rólad.

Most, hogy az Aranycsapat nagy krónikása is elment, sok minden eszembe jutott a korról. A megaláztatásokról, a besúgásokról és arról a gyalázatról, amikor egy rendszert csak úgy tudott fennmaradni, ha tízezreket foglalkoztatott tartótisztként, további százezreket pedig ügynökként, besúgóként.

Micsoda aljas világ volt az, ahol barátkoztál, kezet fogtál olyan emberekkel, akik aztán jelentettek rólad. S err?l semmit sem tudtál, legfeljebb sejthettél dolgokat. Ördögi munka volt ez, hiszen részesei voltak életednek, életünknek, a társadalomnak. Végül már titkon vártad, hogy jelentsenek rólad, mert így vagy úgy, de valaki jelentett rólad. Akikr?l tudtad, hogy figyelnek, azok el?tt nem beszéltél ?szintén magadról, mert durva következményekkel járt. Állásod, munkád látta kárát, ezért karriered hazugságra épült, nem nyíltságra és ?szinteségre. Nem véletlenül írta Illyés Gyula: *„hol zsarnokság van,/ mindenki szem a láncban;/ bel?led b?zlik, árad,/ magad is zsarnokság vagy”.*

Voltak olyanok, akik nem tör?dtek ezzel. Nem volt lelkiismeret-furdalásuk, önként, boldogan lettek részesei a hazug rendszernek. „Hazafias kötelességb?l” váltak ügynökökké, besúgókká, hírszerz?kké. Ez különösen azoknál elgondolkodtató, akik újságírással foglalkoztak, akiknek a tények feltárása lett volna a dolguk, az objektív tájékoztatás, a hírközlés, nem pedig a lejárató anyagok gyártása, vagy a beszervezés.

Mert ha az újságíró egyben ügynök is volt, annak nehéz volt elszámolnia magával.

A PestiSrácok.hu felületén Mez? Gábor rendszeresen publikálja kutatói munkájának eredményeit, olyan beszervezett, hálózati újságírókról ír, akik még legszorosabb kollégáik el?tt is fedve dolgoztak. Titkosan éltek, hazudtak magukról, hazudtak egymásnak. Akiknek nem hazudhattak, azok a beszervez?ik, a BM és a HM különleges osztályainak, f?csoportf?nökségeinek vezet?i. Ezzel párhuzamosan Borvendég Zsuzsa történész szintén a kádári Magyarország újságíróinak titkos életér?l ír sorozatot a Magyar Id?k napilapban.

Amikor ehhez az íráshoz hozzákezdtem, azt elhatároztam, hogy nem írom le a beszervezett újságírók neveit, csak a fed?neveiken említem ?ket, vagy monogrammjaikon, hiszen többségüket ismertem, inkább a tevékenységük tendenciáival foglalkozom.

Nem kell leleplezni ?ket, a lepel már lehullt. Most a következtetések és a következmények jöjjenek!

„Acsádi”, aki nemrég hunyt el, többször volt tudósítóként nyugati kiküldetésben és f?ként politikai, katonapolitikai információkat gy?jtött. Maga is azt állította, hogy aki hosszas külföldi, f?leg nyugati kiküldetésben volt, és nem jelentett, az nem mond igazat. Egyszóval az feltétel volt egy tudósítói állásnál, hogy minimum jelentsen az újságíró. Rosszabb esetben, ha a delikvens megfelel?en erkölcstelen volt, be is szervezték.

A lényeg, hogy mindenki mindenkit figyelt a külföldi munkahelyeken.

Volt olyan magyar nagyberuházás, például Görögországban, ahol a harmincf?s magyar küldöttségnek csak a fele volt szakember (mérnök, szakmunkás), a másik fele a belügy alkalmazottjaként, megfigyel?ként tengette életét. Érdemes lenne egyszer kikutatni, hogy mennyi pénzébe kerülhetett a megfigyelés a magyar államnak.

De maradjunk Acsádinál. A Magyar Rádióban mindenki tudta, hogy Moszkvából vezetett az út New Yorkba. Vagyis: aki moszkvai tudósító lett, az számíthatott a jutalomra, kés?bb New Yorkba is mehetett. Persze voltak kivételek is, de a szovjet kapcsolat mindig fontos volt. Acsádi is Moszkvából indult, aztán hamar elnyert egy vietnami, majd kínai tudósítói munkát. Munkásságának csúcspontját a londoni kiküldetése jelentette.

Acsádi szakmai pályafutása remek példája annak, hogyan tudta kiemelni, megfuttatni a Kádár-rendszer a neki kedves újságírókat. Csak éppen a rendszerváltásnál felejtették el ?ket háttérbe tolni, így nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy a rendszerváltás els? nyolc éve, majd a következ? nyolc év vakvágányra futott.

Acsádi londoni aranyélete 1985-ben véget ért, mivel az amerikaiak által beszervezett Belovai István magyar hírszerz? kiadta a CIA-nak a londoni HM és BM rezidentúrák teljes hálózatát. Mindenki lebukott: Belovai börtönbe került, Acsádinak haza kellett jönnie Londonból. Az egy dolog, hogy Acsádi ekkor is puhára esett, az MTV Híradójának f?szerkeszt?je lett, de a rendszerváltás idején folytathatta aknamunkáját a Népszabadságban, a Magyar Rádióban a jobboldali polgári átalakulás ellen.

Magyarán: lojalitása töretlen maradt a Kádár-rendszer iránt, utóvédharcot folytatott a demokrácia ellen.

A szovjet KGB is beépült a magyar újságírók közé. Ennek ékes példája volt a KGB alá tartozó Nemzetközi Újságíró Szervezet (NÚSZ), aminek magyar központját 1962-ben alapították, az 1956-os forradalom leverése után hat évvel. Kett?s játékot ?ztek, részben megbízható újságíró-hírszerz?ket képeztek, részben a Budapesten tanuló külföldieket próbálták meg beszervezni. Ebben csak az az érdekes mai szemmel, hogy az intézetet utoljára az a Rybka Géza alezredes vezette, akit az amerikaiak csak „f?kémként” emlegettek, és a kétezres években az Apró-klán kapcsán vált ismertté. A Heti Válasz még 2005-ben írta meg, hogy Rybka vette át a távozó Czégény Julianna (a Kádár-rendszerben a BM útlevél-osztályának vezet?je volt) tulajdonrészét a Tabula Julianus Kft.-ben. Mir?l vált ismertté a cég? Egyrészt ifjabb Apró Antal köréhez tartozott, másrészt Horn Gyuláék 1997-98 fordulóján éppen ezt a vállalatot bízták meg, hogy kezelje a FIK-dokumentációt, azaz a F?városi Ingatlankezel? Vállalat iratait. Ez a bérházak, f?városi ingatlanok államosításától kezdve, a családi házak jogtalan elharácsolásáig ?rizte a kommunista pártok (MDP, MSZMP, MSZP) kompromittáló iratait.

Nos, ezek után nem meglep?, hogy ezeknek az iratoknak nagy része az újpesti éget?be került.

Így vált egy újságíró szervezet, a múlt hatalmának jelképe, máig él? titkos szervezetévé. Pedig jó lett volna megtudni, kinek, kiknek a kezeibe került a rablott vagyon. Kik ülnek, milyen elvtársak heverésznek a Rózsadomb és a Svábhegy drága villáiban, amikhez nem pénzzel, hanem az elvtársi háló segítségével jutottak. Miközben a tolvaj éppen letörli a kilincsr?l az ujjlenyomatát, a hálózat többi tagja a becsületér?l zeng ódákat.

Ma már nyílt titok, hogy kik voltak az operatív tisztek a Rádióban. Az Aranycsapat állítólagos tizenkettedik játékosa Galambos fed?néven jelentett a bels? elhárításnak. Ezt maga a Bécsben él? Paul Lendvai (egykori Szabad Nép újságírója) tárta fel. P.L. szintén hírszerz?-tudósító volt, sokat tett a nyugati magyar emigráció fellazításáért. I.P. államvédelmi f?hadnagy volt, majd New York-ban lett a Magyar Rádió és Magyar Televízió tudósítója. ?t nem kellett beszervezni. Annál sokkal magasabb rangban volt.

Állambiztonsági kapcsolatként különösen magas arányban fordultak el? az újságírók, a többi között P. Tibor (A Magyar Nemzetet alapító fia), H. János, G. Pál, H. András, R. Ervin, R. Péter, akik titkos fogaskerekei voltak a kádári rezsimnek. Herceg fed?nev? titkos munkatárs, József fed?nev? ügynök és sorolhatnánk tovább, mind-mind a legmegbízhatóbb emberei volt a Kádár-rendszernek, társadalmi kapcsolatként részei voltak a hálózatnak. Társadalmi kapcsolatnak nevezték azt a személyt, akivel a hírszerz?tiszt, vagy titkos munkatárs idehaza, vagy külföldön folyamatosan kapcsolatot tartott és segítségét igénybe vette a hírszerz? feladatok végrehajtásához. A társadalmi kapcsolat alapkövetelménye volt a rendszeresség és a segít?készség.

Végül meg kell említeni, hogy az „öreg” besúgók, ügynökök után jöttek az ifjú titánok, beszervezésük közvetlenül a rendszerváltás el?tt történt.

Az út szintén Moszkvából, a még regnáló Szovjetunióból indult. F. Tamás, H. Mihály és R. Péter a moszkvai MGIMO újságíró-szakán végeztek. A rendszerváltás idején belevetették magukat a médiaháborúba. Természetesen a volt MSZMP-s nomenklatúra és a liberális SZDSZ oldalán. Hol is találhatták volna meg a helyüket?

Írásaikkal keresztbe feküdtek a rendszerváltásnak. Egyikük még olyan dokumentumfilmet is kreált, amiben Orbán Viktor – akkor még Fidesz elnök – megölésére buzdít. Nem kisebb szerepet töltött be E.N.M., aki a Kádár-rendszer alatt Krassó György ötvenhatos forradalmárról készített jelentéseket. A médiahajó f? szervez?jeként is ismert, és használta a KISZ KB agitprop. osztályvezet?jeként szerzett kapcsolatait. Szerinte a békét szolgálta a médiaháborúban a médiahajón, ám a legtöbben úgy vélik, inkább elmélyítette az ellentéteket a baloldali

részrehajlásával.

Egy biztos. Ezeknek az embereknek a titkos élete tovább folytatódik. Ha nem is jelentenek az állambiztonságnak, de hálózatuk m?ködik. Most egymásnak falaznak, egymás karrierjeit és ambícióit segítik. Vagy éppen nyomokat tüntetnek el, mint a fentebb említett FIK-ügylet során. Egymás között is él a szervezet, már gazda sem kell nekik.

Sötét, zavaros történet ez, viszont egy valamit bátran kijelenthetünk: amelyik közülük még él, bizonyosan nem Magyarország érdekében munkálkodik.

Stefka István - https://azoreg.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló